

Právo společníka na informace v kapitálových obchodních korporacích

Abstrakt

Rigorózní práce pojednává o jednom z nejzákladnějších a zároveň nejvýznamnějších práv každého společníka obchodní korporace, a to o právu na informace. Cílem této práce je popis institutu práva na informace v poměrech kapitálových obchodních korporací, tedy ve společnosti s ručením omezeným a ve společnosti akciové. Práce se zaměřuje zejména na podstatu tohoto institutu a principy jeho fungování, přičemž zdůrazňuje rozdíly právní úpravy v rámci jednotlivých forem kapitálových korporací a důvody, ze kterých tyto odlišnosti pramení. Zároveň je cílem této práce odpovědět na otázku, jaké jsou *limity* práva na informace, tedy jaké informace, a za jakých podmínek, jsou společnosti společníkům povinny poskytnout a jaké už nikoliv.

Tato práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola je obecným úvodem do tématu, jejímž cílem je nastínit podstatu institutu práva na informace a jeho význam.

Druhá kapitola je zaměřena na právní úpravu práva na informace ve společnostech s ručením omezeným. Je v ní pojednáno zejména o podmínkách uplatnění práva na informace, včetně požadavků na žádost společníka o poskytnutí informací, o kritériu potřebnosti požadovaných informací, či o důvodech pro odmítnutí poskytnutí informací. Teze jsou podpořeny judikaturními závěry českých soudů.

Třetí kapitola je zaměřena na právní úpravu práva na informace v akciové společnosti a je těžištěm této rigorózní práce. Je v ní rovněž pojednáno o požadavcích na žádost o poskytnutí informací, přesněji řečeno *vysvětlení*, na obsah a určitost poskytnutého vysvětlení, či o kritériu potřebnosti požadovaných informací. Dále je v ní pojednáno o specifických aspektech práva na vysvětlení, zejména o tzv. zásadě přímého poskytnutí vysvětlení, o možnosti dodatečného poskytnutí vysvětlení, o právu akcionáře na poskytnutí téže informace, které byla sdělena jinému akcionáři nebo o právu na vysvětlení ohledně výše odměn členů exekutivy. Tvrzení jsou opět podpořena závěry plynoucími z judikatury českých soudů a vzhledem k tomu, že česká právní úprava práva na vysvětlení je značně ovlivněna německou právní úpravou tohoto institutu, je zde pojednáno i o některých závěrech německé právní nauky a judikatury.

Čtvrtá kapitola se zabývá problematikou zneužití práva na informace, a to zejména tzv. *šikanózním výkonem práva*. Je v ní pojednáno o nejčastějších případech zneužití ze strany společníků, ale rovněž o možnostech zneužití tohoto institutu ze strany samotných společností, byť ne v „pravém“ slova smyslu.

Pátá kapitola se týká práva na informace o obchodním tajemství, které svou podstatou představuje specifický okruh informací. Je v ní rozebrána úprava tohoto práva jak ve společnosti s ručením omezeným, tak ve společnosti akciové, přičemž je opět poukázáno na zásadní rozdíly mezi nimi a důsledky z toho plynoucí.

Závěr této práce nabízí shrnutí nejzásadnějších poznatků týkající se *limitů* práva na informace a zároveň poskytuje jejich srovnání v rámci právních úprav jednotlivých forem kapitálových obchodních korporací.

Klíčová slova: Právo na informace, Právo na vysvětlení, Kapitálové obchodní korporace